

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΙΑΣ - ΕΝΣΥΝΕΙΔΗΤΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Το παρακάτω κωμικό θεατρικό δρώμενο δημιουργήθηκε στα πλαίσια εκδήλωσης «Ημέρας Βιβλίου» για παιδιά γυμνασίου και λυκείου. Μπορεί να αξιοποιηθεί στο μάθημα της λογοτεχνίας, σε προγράμματα φιλαναγνωσίας, σε πολιτιστικά προγράμματα σχετικά με το βιβλίο, σε όμιλο θεάτρου και σε άλλες δράσεις φιλολογικές ή και ευρύτερου ενδιαφέροντος. Πρόκειται για ελεύθερη διασκευή που έχει ως βάση τη μικρή κωμωδία «Η βιβλιόφιλος» από το βιβλίο «Ελάτε στη γιορτή μας», Εκδόσεις «Ζωής του Παιδιού», Αθήνα 1975.

Η βιβλιόφιλος

Παρουσιάστρια: Αγαπητοί μας φίλοι χαίρετε! Σας καλωσορίσουμε στη σημερινή εορταστική μας εκδήλωση. Στο σχολείο μας ορίσαμε φέτος αυτή τη συγκλονιστική χρονιά να τιμήσουμε το βιβλίο. Γνωρίζουμε πολύ καλά πως όλοι τρέφουν (γκουχ! γκουχ!) ιδιαίτερα στενή σχέση με όλα τα είδη βιβλίου. Επομένως η θεατρική παράσταση που ακολουθεί ίσως να είναι και περιττή. Αλλά όπως λένε και οι αρχαίοι ημών πρόγονοι «επανάληψη μήτηρ μαθήσεως». Σας αφήνουμε λοιπόν να απολαύσετε μια εκσυγχρονισμένη εκδοχή της παλιάς γνωστής κωμωδίας «η βιβλιόφιλος». Αν σε κάποια σημεία αισθανθείτε πως η παράσταση αντιγράφει έστω και απειροελάχιστα στοιχεία από την προσωπική σας ζωή ή την κοντινή σας καθημερινότητα μην ταραχθείτε. Τέτοιες συμπτώσεις συμβαίνουν. Μπορείτε να διασκεδάσετε, αλλά και να εμβραθύνετε. Να γελάσετε, αλλά και να φιλοσοφήσετε γύρω από τη θέση που έχει το βιβλίο στη ζωή σας. Με όλη μας την αγάπη σας ευχόμαστε: καλή θέαση!

Σκηνή πρώτη – σαλόνι με βιβλιοθήκη

Μαρ: Άλλο πάλι και τούτο! Ξισκούνισμα απ του προύι ως του βράδ. Να μαγειρέψου; Όχι δε μαγειρεύου. Να ψουνίσου; Ούτε να ψουνίσω. Να τελεφουνήσω; Δε μ αφήνουν γιατί μαθές η φωνή μ λέει γαργαλάει, ειν χουριάτικη. Έρχονται επισκέψεις... κρύψου, κρύψου. Μα γιατί; Να φουρέσω κι ιγώ το καλό μ το φιστάνι και να πάω να κερνάω, να πω και μια κουβέντα, που κόλλησε το στόμα μου απ την αναμιλιά, τίποτις... Μόνο ξισκόνισμα και προπάντως τα βιβλία. Δεν μπουρώ να το καταλάβω τι τα θέλνε τα βιβλία τόσο ξισκόνισμα. Στου χουριό μ τα βιβλία τα ξισκονίζαμε μαθές με τη μιλέτη. Τους δίναμε και καταλάβαιναν. Και το Χινόπωρο, σαν πιάναν σκόνη, τακανα ετσιδά το ένα με τ' άλλο κι ήφευγε ο μπουχός.

(μπαίνει η Βάντα φορτωμένη βιβλία)

Β: Συγχαρητήρια! Έτσι είπαμε να ξεσκονίζεις τα βιβλία; Σαν να είναι οι παντόφλες της γιαγιάς μου; Έτσι σου έδειξα εγώ;!!

Μ: Ουόχι (μουδιασμένη)

B: Ουόχι, κι όμως αυτό κάνεις, ανυπάκοη! Δε σε άκουσα θαρρείς!

M: Δεσποινίδα μ, δεν του κανα η καψιρή εξεπίτηδες... Να θμήθκα πώς ξισκόνιζα στου χουριό μ κι του έκανα έτσι δα για παράδειγμα, παραδείγματο χάρι. Γι' αυτό δεσποινίδα μου...

B: Να σου λείπουν τα παραδείγματα. Επιμένω: Προπαντός στα βιβλία θέλω επιμέλεια και καθαριότητα. Ακούς; Και μάλιστα τώρα με τον COVID-19 τα πάντα απολύμανση και με αντισηπτικό!

M: Ακούω κυρά μου. Μη μου συγχίζεσαι. Είσαι και φουρτωμένη. Να σε ξιφουρτώσω μαθές

B: Δε χρειάζεται! Μην πλησιάζεις! Κρατάμε τις αποστάσεις εξάλλου. Εσύ κοίτα τη δουλειά σου, Μαριωρή. (τακτοποιεί τα βιβλία και τα θαυμάζει στο φως)

M: Δεσποινίδα, να σε ρωτήξω κάτι;

B: Τι θέλεις;

M: Τι λιένε μαθές τούτα τα ωραία βιβλία;

B: Δε μ' ενδιαφέρει Μαριωρή και θα ήθελα να μην ενδιαφέρει ούτε εσένα. Πες ότι είναι κινέζικα.

M: Α, κυρα- Βάντα μ, ιμένα με διανφέρει και πουλύ μάλιστα. Ιγώ που μι βλεπς ήμουν πρώτη στου διάβασμα. Άκου δε με ενδιαφέρει... Έχου διαβάξει ιγώ... Ρώτηξε, αν θες τον δάσκαλό μας, του παπά μας...

B: Θα κάνεις καλά να περιορίσεις το ενδιαφέρον σου στο καλό ξεσκόνισμα. Πάλι θα τα ξαναλέμε;

M: Καλά, καλά δεν θέλω ιγού να θυμώνς. Ιγώ κυρά μ, θα σι βουηθήσω σ' ό,τι θελής η καρδούλα σ. Ιγώ, ψυχή μ, σε βλέπου να κουψομεσιάζεσαι μι τόσα βιβλία και πώς να σου το ειπώ; Μου καίγεται η καρδιά μ. Να πααίνς και να ρχεσαι σαν να χουμε μαθές ξικουβάλιμα... Α! με ήρθε ιδέα! Ίχω εγώ ίνα ωραίο σακούλι υφαντό. Χειροποίητο που λεν. Το χω υφαγμένο με τα χεράκια μου! Αμέ! Τι με νόμισες! Είμ ιγώ νοικοκυρά από τσι πρώτες! Άσπρο – άσπρο και βασταερό – βασταερό, είναι ό,τι πρέπει για τα τόσα σου βιβλία, κυρά μ. Ιγώ σου το χαρίζω μ' ούλη μου την καρδιά. Δουράκι από τη Μαριωρή να με θυμάς.

B: Δε μου χρειάζεται.

M: Γιατί καλέ κυρά; Με προσβαίλνεις έτσι δα...

B: Δε σε προσβαλλω Μαριωρή. Μα αυτό δε συνηθίζεται. Είναι χωριάτικο!

M: Ε και τι μ' αυτό, σαν είναι χουριάτικο; Τα αυγά τα χουριάτικα πώς τα προτιμάει ο κόσμος όλος;

B: Δεν είναι της μόδας, πώς να σου το πω;

M: Κι είναι μαθές της μόδας να πορπατάνε οι άνθρωποι στους δρόμους φουρτωμένοι έτσι δα σαν του λόγου σου; Α, ιγώ δεν τη θέλω αυτήνη τη μόδα. Ιμείς έχουμε άλλα συνήθεια στο χουριό. Έχουμε τους ντορβάδες, τα υφαντά σακούλια, τα ταγάρια. Βάζουμε μέσα τσι πραμάτειες μας, τις κρεμάμε και στου σαμάρ και παγαίνουμε καμαρωτές – καμαρωτές σαν βασίλισσες. Ακούς μόδα! Να πααίνουν σαν φουρτωμένες γκαμήλες με το συμπάθιο.

B: Αααα, σαν να παραπήρες θάρρος και λες ένα σωρό ανούσια κι ανώφελα!

M: Να με συμπαθάς, μα έτσι που φέρνεις τα βιβλία σκουνίζονται μαθές και θα χάσουν τη θωριά τους.

B: Σκονίζονται-δε σκονίζονται, εσύ θα τα ξεσκονίσεις. (Μετρά το ράφι και τηλεφωνεί) Βιβλιοπωλείον Ελευθερουδάκη; Την κυρία Ευτέρπη παρακαλώ... ευχαριστώ... Χαίρετε, εδώ Βάντα Νεοπλούτου. Μπορείτε να μου στείλετε ως το απόγευμα (συμβουλευεται ένα σημείωμα) 10 βιβλία των 20 πόντων, 8 των 30 και 5 των 15;... Τι βιβλία; Μα δε μ' ενδιαφέρει. Ό,τι να ναι. Προτίμηση; Καμία. Το αφήνω στην κρίση σας όπως τόσες φορές άλλωστε.... Α, α, α, εδώ τα χαλάμε. Είναι απόλυτος ανάγκη για το απόγευμα! Αδήριτος ανάγκη! Μα καταλαβαίνετε; Θα έχω ξένους. Μα τι θα πει ο υπάλληλος δε μπορεί;! Θα πληρωθεί. Ζηνοδότου 86... ναι, Βάντα Νεοπλούτου. Ευχαριστώ. (κλείνει) Ουφ, γλύτωσα ένα δρόμο. Ευτυχώς.

M: Κυρά μ, να με συμπαθείς. Μόνο με βιβλία θα στουλίσουμε του σπιτι; Ούτε ένα λελουδάκι;

B: Παρά λίγο να τα ξεχάσω.

M: Είδες ιγώ; (με ικανοποίηση)

B: Αν και να έλειπαν... (με θριαμβευτικό ύφος) Σήμερα, η τελευταία λέξη της διακοσμησης είναι το βιβλίο. Το καλοδεμένο βιβλίο.

M: Αααα! (έκπληκτη)

B: Μόδα, Μαριωρή! Η μόδα είναι το παν σε όλους τους τομείς (φεύγει ανεμίζοντας την τσάντα της μπροστά στη Μαριωρή).

M: Τώρα εξηγώ γιατί η δεσποινίδα Βάντα έχει (ειρωνικά) τόσο σεβντά για τα βιβλία. Είναι μόδα! Του είπι ξικάθαρα τώρα δα. Δηλαδή τα θέλει μόνο για τη

φιγούρα. Καλέ, αυτήνη το χειμώνα δεν πιάνει βιβλίο στα χεράκια της. Το καλοκαίρι όμως τριλένεται το χρυσό μ. Τριλένεται να αγουράζ δηλαδή, ούτε και να διαβάζ. Παπαπά, τέτοιο πράγμα... τώρα τα ξηγώ! Ας πάω να ξισκουνάω κι τ' άλλ τα βιβλία.

Σκηνή δεύτερη – βιβλιοπωλείο

A: Να σου πω κάτι να γελάσεις. Χτες που έλειπες, ήρθε ένας κύριος καλοντυμένος, πολύ καθώς πρέπει και ζήτησε ένα βιβλίο για δώρο. «Προτιμάτε κανένα ελαφρύ ή βαρύ βιβλίο;» τον ρώτησα με όλη μου την ευγένεια. Ξέρεις τι μου απάντησε;

B: Πού θέλεις να ξέρω;

A: (μιμείται τη φωνή του κυρίου) «Ας είναι και βαρύ δεν πειράζει. Θα το πάω με το αυτοκίνητό μου»

B: Ααα, εγώ σε κάτι τέτοια δε χαρίζω κάστανα. Τι μας περνάνε;

A: Καλώς τα τα κορίτσια. Τι θα θέλατε;

Π: Μήπως ξέρουμε κι εμείς τι θέλουμε;

B: Ωχ... αν έχετε υπαρξιακά προβλήματα μάλλον χτυπήσατε λάθος πόρτα... βλέπω το μάτι λίγο θολό... βαριαναστενάζετε... μήπως ψάχνετε ψυχολογική υποστήριξη;

Λ: Μπορεί να είναι κι αυτό... πάντως από το φροντιστήριο μας είπαν να βρούμε τίποτα δοκίμια να διαβάζουμε.

A: Αααα, ετοιμάζεστε για πανελλήνιες κορίτσια; (γέλια)

Π: Μάλιστα... για γέλια και για κλάματα... βέβαια εγώ λέω να μας δώσετε και καμιά ποιητική συλλογή του Πατρίκιου γιατί δεν ξέρεις τι γίνεται...

B: Βέβαια, μετά τα φετινά θέματα... η ποίηση σε βρίσκει παντού... κοιμάσαι και ξυπνάς με ένα βιβλίο λογοτεχνίας στο χέρι...!!! Καλά τα λέω;;;

Λ: Ναι, ναι... έτσι ακριβώς... οι πιο πολλές φίλες μας τέτοια έγγραψαν στην έκθεση και τώρα περιμένουν αποτελέσματα... εγώ λέω να πάρουμε καλύτερα κανένα βιβλίο με ανέκδοτα για να χαλαρώνουμε...

Π: Καλά πέρα από αυτό ας πάρουμε και τίποτα δοκίμια μπας και ξεστραβωθούμε... κάτσε εδώ το έχω το χαρτάκι με τον τίτλο... να αυτό εδώ: δοκιμιακός λόγος

A: Ναι, ναι είναι μια γνωστή σειρά δοκιμίων. Ξεκινήστε με τον πρώτο τόμο...

Λ: Εγώ θα διαβάζω από της ξαδέλφης μου... οικονομία.

B: Ωραία, κορίτσια... καλό διάβασμα και κοιτάξτε: μην τρελαθείτε όλο το καλοκαίρι με τα φροντιστήρια! Κάντε και λίγο διακοπές!

Π: Εννοείται! Έχουμε κανονίσει! Θα πάμε μια βδομάδα στη θάλασσα και μετά... με νέες δυνάμεις!

A: Ορίστε. Στο καλό. Καλή επιτυχία!

(μπαίνει κυρία με περίεργο ντύσιμο και καπέλο, νευρικότητα)

A: Η κυρία παρακαλώ;

K: Θέλω ένα τόσο. (δείχνει με τα 2 χέρια)

A: (αμήχανα) Δηλαδή;

K: Ένα τόσο.

B: (συγκρατημένη) Με συγχωρείτε κυρία μου, σε κανατάδικο μπήκατε; Τι θα πει «ένα τόσο»; Κανάτια πουλάμε; Ή πίτσα με το μέτρο;

A: Άφησε την κυρία Γιώτα να εξηγηθεί. Πέστε μου τι ακριβώς θέλετε. Θα σας εξυπηρετήσω εγώ.

K: στη B: αγενεστάτη! Στην A: απλούστατα ψάχνω κάτι που να χωράει στην τσάντα μου. Τόσο δύσκολο ήταν πια;!

B: Δυστυχώς δεν έχουμε τίποτα... μας τελείωσε το μέγεθος «ένα τόσο»... ξεπουλήσαμε!

A: Μην ανησυχείτε κυρία μου, κάτι θα βρεθεί. Ααα, να αυτό! Κοιτάξτε! Ιδανικό μέγεθος! «Περί της ωφελιμότητας των ανώφελων κουνουπιών».

K: (άγρια ματιά στη B) Ευχαριστώ πολύ, δεσποινίς. Είστε εξυπηρετικότατη. Όχι σαν μερικούς μερικούς... Τυλίξτε το, θα το πάρω.

A: Ωραία, θα πληρώσετε στο ταμείο.

B: Δεκατρία ευρώ. (πάει να μπει άλλη)

A: Παρακαλώ περιμένετε στην ένδειξη για να βγει ο προηγούμενος πελάτης....

K: Χαίρετε!

A-B: Χαίρετε! (κοιτάζονται – μπαίνει η επόμενη κομψή δεσποινίς)

Δ: Γεια σας... Θα ήθελα ένα βιβλίο που να μην το έχω διαβάσει...

B: Μισό λεπτό να μυρίσω τα δάχτυλά μου και θα σας πω...

Δ: Πώς είπατε;

B: Λέω, μαντικές ικανότητες δεν έχουμε καλή μου...

Δ: Δε σας κατάλαβα...

A: Γιώτα!!! Σε παρακαλώ!!

B: Το 'χω. Περίμενε. (με χαμόγελο) Αυτό, δεσποινίς μου, που μας λέτε δεν είναι και πολύ διαφωτιστικό.

Δ: Νομίζετε;

B: Τι νομίζω, δεσποινίς μου; Πού θέλετε να ξέρω τι δεν έχετε διαβάσει; Πλάκα μας κάνετε;

Δ: Ε, τότε δώστε μου κάτι που εσείς έχετε διαβάσει.

B: Άλλο πάλι και τούτο. Η κοπελιά έχει όρεξη. Ωραία. (κοιτάει γύρω της) Ορίστε, αφού έτσι θέλετε. Αυτό διάβασα.

Δ: «Τσίου – τσίου»....μμ Ενδιαφέρον;

B: Οουου, από ενδιαφέρον άλλο τίποτα. (λάθος β)

Δ: Λέει για πουλιά;

B: Καθόλου!

Δ: Ταξίδια;

B: Καθόλου!

Δ: Είναι μυθιστόρημα, νουβέλα, παραμύθι;

B: Τίποτα από αυτά.

Δ: Φιλοσοφικό;

B: Πα, πα, πα.

Δ: Τότε; Τι είναι τέλος πάντων;

B: Άκου κοπελιά. Μου ζήτησες ένα βιβλίο που διάβασα εγώ. Σου το δίνω.

Ανάκριση θα μου κάνεις τώρα; Ή βασίζεσαι στην κρίση μου ή δε βασίζεσαι. Θα το διαβάσεις και θα δεις.

(παίρνει ξανά ύφος σοβαρό) Με συγχωρείτε, θα το πάρετε;

Δ: Μα ναι. Είναι συγκινητικό;

B: Μόνο συγκινητικό; Κορόμηλο το δάκρυ.

Δ: Α, όχι κι έτσι. Θα ήθελα κάτι διασκεδαστικό.

B: Από διασκεδαστικό άλλο τίποτα. Ξεκαρδιστικό. Να το τυλίξουμε, δεσποινίς; Δε θα μετανιώσετε. Πάρτε το και θα με θυμηθείτε. Είναι βιβλίο πενικιλλίνη – ασπιρίνη.

Δ: Δηλαδή ιατρικό;

B: Όχι, δεσποινίς μου, όχι. Πώς σας ήρθε τέτοια ιδέα; Είπα πενικιλλίνη γιατί... να, όπως η πενικιλλίνη κάνει για όλες τις αρρώστιες έτσι κι αυτό είναι για όλα: για χαρές, για λύπες, για... για τα πάντα! Το λέει άλλωστε και ο τίτλος του «Τσίου – τσίου». Ξεκάθαρα!

Δ: Σωστά.... Έχετε δίκιο....

B: Πάει, το πήρατε.

(την ώρα που της το τυλίγει μπαίνει μια ηλικιωμένη και μιλά με την Α)

A: Είπατε τα απομνημονεύματα του Παρνασσού;

H: Ναι, χρυσή μου. Πάλι να τα ξαναλέμε; Έτσι μου είπε η κόρη μου. Απομνήματα θυμάμαι εγώ, απομνημονεύματα λες εσύ, αυτό θα ναι.

A: Ναι, μα δεν έχουμε τέτοιο βιβλίο. Για δες, Γιώτα στον κατάλογο στη λέξη Παρνασσός.

B: Δυστυχώς, κυρία μου, δεν υπάρχει. Δηλαδή τέτοιο βιβλίο με αυτό τον τίτλο δεν υπάρχει.

H: Λάθος κάνετε. Το βιβλίο υπάρχει. Η θυγατέρα μου μου το πε καθαρά. Το κόκκινο με τα χρυσά γράμματα στην πρώτη βιτρίνα. Ελάτε να σας το δείξω. Κοροϊδευόμαστε δηλαδή...;

(βγαίνουν – ξαναμπαίνουν)

A: Μα πείτε μας κυρία μου πως θέλετε τα απομνημονεύματα του Μπέρναρ Σω, όχι του Παρνασσού...

B: Από την πόλη έρχομαι και στην κορφή κανέλλα...

H: Τι Παρνασσού τι Μπερνασού. Πρέπει δηλαδή να στα λέμε γαλλέζικα για να τα καταλαβαίνεις; Εγώ δηλαδή φταίω που δεν καταλαβαίνεις εσύ;

B: Να της απαντήσω, Ευτέρπη μου;

A: Όχι, σε παρακαλώ. Είναι και ηλικιωμένη. Θα μας πάθει τίποτα... ίσως έφταιγε και η μασέλα γι' αυτό δεν ακούσαμε καλά τι είπατε... θα πληρώσετε στο ταμείο.

B: 18 ευρώ για τον κύριο Παρνασσού.

H: Οουου, ακριβώς μας βγήκε ο κοντοχωριανός. Ας είναι... αφού το ζήτησε η κόρη μου. Ορίστε.

B: Στο καλό.

(Μπαίνει η Βάντα Νεοπλούτου βιαστική)

N: Θα ήθελα ένα βιβλίο για δώρο.

B: Έχετε κάποια προτίμηση;

N: Ναι, κανένα βιβλίο τέχνης

B: Τότε αυτό. Είναι εξαιρετικό.

N: (χωρίς καν να το πιάσει) Όχι, όχι με τίποτα.

B: Ε, τότε δείτε αυτό.

N: (το πάει ως την πόρτα στο φως) Μμμ, δε με ενθουσιάζει. Τίποτε άλλο;

B: Φαίνεται, πως δεν έχω καταλάβει τι ακριβώς θέλετε.

N: Μα σας είπα! Ένα βιβλίο τέχνης.

B: (εκνευρισμένη) Σας έδωσα ήδη δύο.

N: Δε μου έκαναν.... Ας δω κάτι φιλοσοφικό.

B: Φιλοσοφικό θέλετε; Ορίστε.

N: (αποκρουστικά) Α, παπα, αποκλείεται.

B: Γιατί, κοπελιά; Τόσο παρακατιανό θεωρείς εσύ τον Μωριάκ;

N: Τον Μωριάκ όχι, αλλά βιβλίο είναι αυτό; Η φάτσα του είναι το λιγότερο αποκρουστική.

B: Ααα, η φάτσα του. Με συγχωρείτε... τώρα μπήκα στο νόημα.

N: Μπορώ να δω εκείνο, το δεύτερο δεξιά; Δίπλα στο μεγάλο.

B: Αυτό;

N: Όχι, το διπλανό.

B: Μα αυτό δεν είναι ούτε βιβλίο τέχνης ούτε φιλοσοφικό.

N: Δεν πειράζει.

B: Ορίστε, λοιπόν. Είναι ό,τι πρέπει για την περίπτωση σας! «Ο Καραγκιόζης διπλωμάτης». (ειρωνικά) Ε, κάπως φιλοσοφικό. (μονολογεί) Κάνει και για τσίρκο!

N: (το ακουμπά στη φούστα να δει αν ταιριάζει) Μμμμ, τελικά όχι.... Κάτι σε ένα τόνο ανοιχτότερο...

B: Δεν έχω, καλή μου.

N: Εκείνο εκεί;

B: Δεν έχω.

N: Τι θα πει δεν έχετε; Μα σας δείχνω εκείνο στο ράφι.

B: Δεν έχω. Καταλαβαίνετε;

N: Δεν πουλάτε βιβλία;

B: Ακριβώς! Βιβλία πουλάμε, όχι εξώφυλλα. Κι εσείς, ευγενεστάτη μου δεσποινίς, ενδιαφέρεστε για εξώφυλλα που θα ταίριαζαν με το χαριτωμένο σας συνολάκι. Το κατάστημα μόδας είναι απέναντι. Μπορείτε να το επισκεφτείτε. Έχει και πάμπολλα αξεσουάρ για να συνδυαστείτε. Εδώ είναι βιβλιοπωλείο!!! Όποτε θελήσετε πραγματικά να διαβάσετε βιβλίο ξαναελάτε! Στο καλό!

Παρουσιάστρια: Όπως καταλάβατε το ηθικό δίδαγμα της μικρής μας παράστασης είναι σαφές... αγαπούμε τα βιβλία για το περιεχόμενό τους και όχι για να προκαλέσουμε ψευδείς και παραπλανητικές εντυπώσεις. Επιλέγουμε ποιοτικά βιβλία και δε μένουμε στο εξώφυλλο! Προχωρούμε στην ανάγνωση, στην αξιοποίηση αυτού του τόσο σημαντικού φίλου που λέγεται: Καλό βιβλίο. Ευχαριστούμε!